

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

ELSŐ SEKCIÓ

UDVARDY kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(66177/11 sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2015. október 1.

Az ítélet végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

Az Udvardy kontra Magyarország ügyben

az Emberi Jogok Európai Bírósága (Első Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Elisabeth Steiner, *Elnök*

Mirjana Lazarova Trajkovska,

Paulo Pinto de Albuquerque, *bírák*

és André Wampach, *Szekció Hivatalvezető*,

2015. szeptember 8-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, Magyarország ellen benyújtott kérelem (66177/11.), amelyet az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságok Védelméről szóló Egyezmény ("az Egyezmény") 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Udvardy Gyula ("a kérelmező") 2011. október 19-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőt Marosvári T. Pécssett praktizáló ügyvéd képviselte, míg a Magyar Kormányt ("a Kormány") Tallódi Z. képviselő képviselte az Igazságügyi Minisztériumból.

3. 2015. március 25-én az eljárás elhúzódását érintő kérelem közlésre került a Kormány felé.

A TÉNYEK**AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI**

4. A kérelmező 1966-ban született és Komlón él.

5. 2003. február 19-én a kérelmezőt gyanúsítottként hallgatták ki magánokirat-hamisítás gyanúja miatt.

6. Az ügyészség 2004. október 8-án vádat emelt, 2005. június 27-én pedig kiterjesztette a vád tárgyát csalás bűncselekményére is.

7. A büntetőeljárás során a Komlói Városi Bíróság 2010 március 23. napján a kérelmezőt felmentette a csalás vádjával összefüggésben, míg a magánokirat-hamisítás vonatkozásában a kérelmezőt bűnösnek mondta ki.

8. Az ügyészség fellebbezése folytán a Baranya Megyei Bíróság az ítéletet 2011. május 20-án megváltoztatta és a kérelmezőt valamennyi vád alól felmentette.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

9. A kérelmező azt panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében foglalt „ésszerű idő” követelményével.

10. A Kormány vitatta a panaszt.

11. A figyelembe veendő időszak 2003. február 19-én kezdődött és 2011. május 20-án zárult le. Így az eljárás két bírósági szinten 8 év 3 hónap és 1 napig tartott.

A. Elfogadhatóság

12. A Bíróság megjegyzi, hogy a kérelem nem nyilvánvalóan alaptalan az Egyezmény 35. cikke 3 (a) bekezdése értelmében. A Bíróság megjegyzi továbbá, hogy a kérelem bármely más ok alapján sem elfogadhatatlan. Erre tekintettel a kérelmet elfogadhatónak kell nyilvánítani.

B. Érdem

13. A Bíróság utal arra, hogy az eljárások hosszúságának indokoltságát mindig az adott ügy körülményei tekintetében kell értékelni a következő szempontok figyelembevételével: az ügy bonyolultsága és a kérelmező és a hatóságok magatartása (ld. többek között a *Pélisser és Sassi v. France* [GC], no. 25444/94, § 67, ECHR 1999-II).

14. A Bíróság számos alkalommal állapította meg az Egyezmény 6. cikk (1) bekezdésének megsértését a jelenlegihez hasonló kérdéseket felvető ügyekben (ld. a fentebb hivatkozott *Pélisser és Sassi ügyet*).

15. Az összes benyújtott anyag vizsgálatát követően a Bíróság úgy ítéli meg, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a jelen körülmények között eltérő következtetés levonásához vezetne. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az „ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

16. Az Egyezmény 41. cikke szerint:

„Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges

jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság - szükség esetén - igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

17. Az kérelmező 10000 EUR vagyoni valamint nem vagyoni kártérítést követelt.

18. A Kormány vitatta ezen igényeket.

19. A Bíróság nem vél felfedezni okozati összefüggést a megállapított jogsértés illetve az állítólag anyagi kár között, így ezen igényt elutasítja. Ugyanakkor a Bíróság nem vagyoni kártérítésként a kérelmező részére 3200 EUR kártérítést ítél meg.

20. A kérelmező a költségek tekintetében nem terjesztett elő igényt.

21. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. A kérelmet elfogadhatónak *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes állam három hónapon belül a kérelmezőnek nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával a nem vagyoni kár tekintetében 3.200 (háromezer-kettőszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét köteles fizetni;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összegek után;
4. A kérelmezők kártérítésre vonatkozó egyéb igényét elutasítja.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2015. október 1. napján, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

André Wampach
Hivatalvezető

Elisabeth Steiner
Elnök